24/04/2019

Μεγάλη Τετάρτη και Ιερό Ευχέλαιο

/ Γνώμες

Κάθε χρόνο τη Μεγάλη Τετάρτη πριν την ακολουθία του Νιπτήρος τελείται σε όλες τις Εκκλησίες, το Ιερό Ευχέλαιο.

Το Ευχέλαιο είναι ένα από τα επτά μυστήρια της Εκκλησίας, το οποίο τελείται στο Ναό η στο σπίτι για την ίαση σωματικών και ψυχικών ασθενειών. Το Ευχέλαιο της Μ. Τετάρτης δεν έχει κάποια μαγική επενέργεια στην πνευματική μας ζωή, αλλά είναι μια άρρηκτη αλυσίδα μαζί με τα άλλα Μυστήρια στα οποία θα πρέπει να συμμετέχουμε, π.χ. Εξομολόγηση, Θεία Κοινωνία.

Η σύσταση του ευχελαίου, όπως και των υπόλοιπων μυστηρίων, ανάγεται στην Καινή Διαθήκη και μάλιστα την Καθολική Επιστολή Ιακώβου (έ 14-15). Απόδοση στην νεοελληνική: Είναι κάποιος από σας άρρωστος; Να προσκαλέσει τους πρεσβυτέρους της εκκλησίας να προσευχηθούν γι’ αυτόν και να τον αλείψουν με λάδι, επικαλούμενοι το όνομα του Κυρίου. Και η προσευχή που γίνεται με πίστη θα σώσει τον άρρωστο· ο Κύριος θα τον κάνει καλά. Κι αν έχει αμαρτίες, θα του τις συγχωρέσει.

Έτσι, η αποστολική παραγγελία αποτέλεσε τη βάση πάνω στην οποία θεμελιώθηκε η πίστη και η τελετουργική πράξη της Εκκλησίας. Τελετουργοί του φιλανθρώπου

τούτου μυστηρίου είναι οι πρεσβύτεροι της Εκκλησίας, προσκαλούμενοι για τον σκοπό αυτό στην οικία του αρρώστου χριστιανού. Πλησίον του ασθενούς προσεύχονται θερμά. Επικαλούνται τη χάρη του Παναγίου Πνεύματος για να ευλογηθεί το λάδι που παρατίθεται. Και στη συνέχεια αλείφουν τον άρρωστο χριστιανό με το ευλογημένο πλέον έλαιο. Η επάλειψη με το ευλογημένο έλαιο, σώζει τον άρρωστο.

Η ακολουθία του ευχελαίου τελείται «εις ίασιν ψυχής τε και σώματος». Σύμφωνα με τη διδασκαλία της Εκκλησίας μας, η σωματική ασθένεια θεωρείται ως ο πικρός καρπός της αμαρτίας. Οποιαδήποτε ασθένεια, ως διαταραχή της αρμονικής λειτουργίας του σώματος, οφείλεται σε πνευματικά αίτια και κυρίως στη διαταραχή των σχέσεων του ανθρώπου με τον Θεό. Στα ιερά κείμενα δεν παρουσιάζεται μόνο η στενή σύνδεση της ασθένειας με την αμαρτία αλλά συγχρόνως υποδεικνύεται και ο τρόπος της θεραπείας: η ειλικρινής μετάνοια και η επιστροφή στον Θεό.

Για την τέλεση του μυστηρίου τοποθετείται πάνω σε κάποιο τραπέζι το ευαγγέλιο, μικρή εικόνα του Χριστού, κανδήλα αναμμένη και δοχείο με αλεύρι, δίπλα στο οποίο ανάβονται επτά κεριά. Η κανδήλα πρέπει να είναι καθαρή και μέσα τοποθετείται αγνό λάδι, ένδειξη καθαρής και ολοπρόθυμης προσφοράς στον Θεό. Γι’ αυτό και ο καλός Σαμαρείτης στην ομώνυμη παραβολή, περιποιείται στοργικά τον τραυματία ρίχνοντας στις πληγές του λάδι και κρασί. Το λάδι, μετά τις ευχές των ιερέων, δεν είναι πια κοινό λάδι· όπως και στη βάπτιση: το νερό της κολυμβήθρας, μετά τις ευχές του λειτουργού, δεν είναι πια κοινό νερό.

Στο τέλος της ακολουθίας γίνεται η χρίση με το αγιασμένο έλαιο. Χρίεται σταυροειδώς το μέτωπο, το σαγόνι, οι δύο παρειές και τα χέρια μέσα στην παλάμη και στο εξωτερικό τους μέρος. Μ’ αυτή την χρίση, ζητούμε από τον Κύριο να θεραπεύσει το πνεύμα, τις σκέψεις και ολόκληρο τον εσωτερικό μας κόσμο. Ακόμη, να δίνει δύναμη σ’ εκείνα τα μέλη του σώματος με τα οποία κάνουμε τις περισσότερες πράξεις· (π.χ. τα χέρια είναι τα μέλη που εκτελούν τις εντολές του μυαλού μας).